

אין שהיא הועדה בדקה אצלנו את סיובו של מה שקרוי כאן מיץ אשכוליות, והיא קבעה שאין לה אלא בקבוק המכיל תשעים וחמשה או תשעים ושמונה אחוז מיץ, ומשהו נוסף לתוספת צבע וטעם.

הועדה באה, כרגיל אצלנו, רק לקבוע עובי דות, לא לפסיק, וגם נוכחה גם לא פעם שוועדות שפסקו את המליצה, ואז היה שום ענין להענין שיהן ולהמליצות שלהן והדברים נחתמו כרגיל על פי מפתח אקזיסיטיוני גלוי או מפתח נגמבי. רק בקצרות לחץ אינטרסטי. מכל שכן שאין צורך שיהיה בקביעה אובייקטיבית ודאי מדינית. מאוד שווה שקרוי מיץ אשכוליות אולי הוא טעים, אולי מרחה צמאון לשעה קלה, אך מיץ אשכוליות איננו ואומא-שלוודאי כאן.

דימה זה של מיץ אשכוליות לגבי המגור שבאלמגור, לכאורה הוא בא עניניה שיה לודיה אפר בול, שעה ואין קבע עניניה לבד ולא ספק לטוב ולרע, ואף הוא הונש על ידי השליח קלה, להרחיב צמאוננו לשעה טובה, לפחות שלא יהיה ספק בכך שאנחנו נרצוהו שני הצדדים, ואכן סיפוק זה ניתן לנו. אפילו הועדת משפטי הארץ ראתה שאכן נרצוהו שני הצדדים, והיא רבה בחזון למחצה ורחייה לשעה.

אולם למען האמת אין מונת לאדו כולו ולדויהו. בניגוד מחולט לכל המבטל הערערת שלנו שממלא ועד ימין, מקואליציה עד ארץ ודעה, אינו רואה שום תשיבות לא רק בדויהו של איזה אדו כולו, כי אם גם את בהתלחטת של מועצת כנסתן. בכבודנו וב"צ עצה" על דרך המליצה. וקבלתה נוכחה בלי מליצה והסחאה. על כן לא על המינים שום מניעה, ולדבר כאן, כי אם על כסות הכובים המוטשת לו ולאמטר של אמתול דשל מהר, על ידי הממונים על חיינו וגורלינו שיה, והכוחות. מיץ אשכוליות יגברתה ככהתה תחילה כנגד אוד הממונים ונשלה, אם כי ודאי רק מקרה הוא שהוא נושאת את השם אשכול, אך לא מקרה הוא שהוא גמיש לנו סובבנים לרתיחית שקר, לא מקרה אישי ולא סרטיכות לגבי הציבור הישראלי והם.

וכאילו מתוך הסכמה כללית, ואף ללא צורך בהתדברות, אולם שקלבים סיסות מיץ פוהייז, זה מקבלים האבה וברצון. הכל שהיה יאלמלא זאת לא התנצר אותה חרפה של הועדה ראש הממשלה ושר הבט"ח וזון על פרשת אלמגור, על דעת יהודים על ידי

יחידות צבא אייב בתחומי מדינת ישראל, בישיבת הכנסת לרד אגב, כאשר מוסד היקרא לישיבה מיוחדת בעניין מס' סב'ה וברחובות והשמיט ראש הממשלה ישראל ושר בטחונה ודברם מלשון אלמגור. ולא נודעוה דעת הציבור ולא האופוזיציה ולא סלוד חברי הכנסת, וכי מה שביקש מה בנין היה להרשות לחברי כנסת להשמיט הצד דות, ואף לא ניתן לה. אך לא הגיב איש על עצה העובדה שהצטרפה הממשלית, לא הרשעה כישיבה מיוחדת, כי אם כן, דרך אגב דיון במס שבת במקום לבס"ל דיון במס שבת, במקום להפוך ישיבה מיוחדת זו לדיון מיוחד באלמגור, על מנת להועדת זו תודעת העם על כך שעה ובוועדה זו ובמעשיו הכבדו של האיביב הרבה לרוב את מיטב הכוחות, את תשומת הלב, את תשומת הלב של נבחריו הכנסת, על מנת להמחיש בתודעת העם של דמי טעם חלימים ישראלים אלה שקול כנגד כל דמי טעם שבמקום לא לא בוש וזה הממשלה וראשי הכנסת אלוהת ראש האופוזיציה ליוזם ולהתיר אגביות זו של דיון בקביעה כשחונתי מדינית ומומדת. ואיזה שם ארץ על שחברי הכנסת הכיכסו לפני כן שיופיעו בתפישתם ויחכסו בענין מס שהבט, שאמלא כן לא יהיה ניתנת ההודעה דות והיא.

וכנסו ודאי גם רוצה לחנך את העם להעריך אידאליים מעל לעסקים וחרמיים... אבל כאמור: הדין היה אינו רק מוצא אישי, חזק ההצנע והביקוש חל גם על עניינים אלה. ודאי יודעים הנבחרים את נפש ובחריהם, ודאי יודעים הם כי סוף סוף נבטו ואולי מאות אלפים בעלי הקולות כשנת כן וכן יביקו יותר על עמדתם בעניין זה של שבת אישי מאשר לפי עמדתם לגבי ההבלגה בנגולו מדינית. השבון זה עושה כמובן גם תועלת שבויה והבלגה"ה שבעבר, אף "חורת" לא יצאה מכללה הפרטיים, אף לא כינס הממונים וע"ע ליל מוגרביהם, אלא שלחה את הסטנוטיים שלה

להפגין בהרבות וירושלים נגד ההבלגה המתו"רת כשם ששלחה איהם להפגין נגד המשל הצבאי. אף היא לא שפחה זאת, מכיון שאות היא רוצה לכל לאמר לעל הממשלה: השתנה האחת - הכי באויב. כי היא רוצה להראות חלילה כמחרחרת מלחמה, שהיה הבורחים שולם, הבורחים רוצים מיץ אשכוליות ולא השבו וזו הרמיית וזו הרחייה לרצון. לא השבו אלא שזו כמובן טעות טראגית ומגוחקת של הנביא, "החורת" לעולם לא תוכל להתרוות בייצור מיצים שטובים עם מאי, ולהפך: אילו יצאה כיכום אלה לתרומת הערים ביססת ברוחה: נקם וישלם! היתה גם מציחה את כבודו, גם קוצרזו פרי רגע עושה שרות סאריטיטי. אלא שאף היא שקועה בענייני שבת יותר מכלל דבר אחר, ושוחה ומשקה מיץ אשכוליות. ואחר כך המזיח על הצינונת ועל התחמרות של הועדה. ואי יש גם שתדמים זו משקוי הצבא הירדני בעוד העתיקה ככליל היחית בירושלים אל השבו על הנוק. כל כלי כלי שמשולחים לענין אם יורטנס כולל בעונת התיירות ודוק, שירטם בירושלים... שי שקיפה פעם בארצות מגופי קרובות ההבלגה וקרובות העסקלה, טועה בחשבון אם הוא סבור שיעלח לעלות לשלטון על גופי קרובות שם שבת. ואף על פי כן שישבת העם המסחית והאחר כל הנטייה הסובסטיאית ברוחב, בנערה, ודאי שיש קיפאעם רבים בשוק הארץ מיצים מווייטים שמגשים כר אשכול והצבוי ויריבית כאחת.

מה מה הווייז? היוף הוא איות החלימים המוגשים לעם במקום פעולת תנועה. הווייז וההסתייע בירצון הוא לא אחרות כשביב ל"חיות" כביב להחליטות מועצת הכנסת, השקר הוא באוהה העמדת סנים של צינונת כביב כל אותה המילה של מינים ויחיות ומקיים ראש הממשלה ומקיימת שרת החזק ומקיים כר קומי בארץ. כל זה אינו אלא קומדיה מוכרעת והתקלסות כרם הבורחים שפסלו

ודם הבחרים שיפלו. וכל העניינים זאת ואף כל העתונאים ועורכי העיתונים המשתפים פעולה בקבוצה, על ידי כרתיכות והשתדלות ושוננות רחמה, כולם יודעים בדיק כמובן, שקליפת השום - אם השום אינו מרועל כמובן - טובה היא וחשיבה היא מכל אורח דיון במועצת הכנסת, סולם יודעים זאת, אך כולם עשו יז אחת למען השקר האחד, כי להקלות את איה הצינור לפעול אחרת להגיב, להשיב, על דעת אלמגור, שאיט מברוד לא אחרת ולא קיימת. אין אצלי צל של ספק שבר אשכול וגי מאיר ואדון קומי יודעים כמלא הידיעה את האמת האמת והם שמהמיש בכל ההמלה האמת כי להסחת את מהדלם שרע יאמרו הכרית: להם אין תגובה, וזה גורל מלפית השום הכלתי מר"עלת מיצים שיה מכליל רע"ל. יכול להיות - כאמור - שחלק גדול מהעם בישראל יודע את הבלוה, כי כלוה הוא אבל נוח לו לקבלו מכיון שבמספרים הקיים בארץ בשפע שחיים בו כ"שחיים" שמשוויצים הם כל הנאה פורחא אם אשליה של שולחה ריחן נקם.

ועל כן דימאגיה היא כה שאמרו זה אשכול: "התגברות על היצר" המאגריה שמיני עממים: ראשית שקר הוא שהיחידים הרוחחוו הם פעלו זה ובמידה פעלו - הם פעלו למען ההבלגה בטוב, אין כל כינום שר חזק יותר מוצר החיים האשרים, יצר הרוחח וההרוחה, יצר השלום ככל מחיר, יצר המיטת צמדות וסלנויות אישיות ועודיות. שנית אין ללול ביצר הנקם ביצר החרות ביצר הגלות המכובת, אולם במקרה זה לא על היצר התגברו כר אשכול וכל אשר החליטו "לכחון את ארץ", למסות דרכים יצר המסחית, לא על היצר כי על השכל והחייבים את להחנכו, כי השכל הטוב, השכל הרחוק, לא על ויכלים ועוררים, כי השכל כלילויי הנטייה הרבה הממונים להגיב, הם הארמים כי טוב להגיב היים, גם אם יש בהם סכנת מלחמה, כאשר למלחה זו מרבר הארמים היא מלח מועד ועל כן מרבר

לעושה כיום כאשר אין האויב עדיין רוצה בה, כי אין הוא מוכן לה, ואין הוא רוצה ואין את חודר לתחומי ישראל אלא מכיון שהוא יודע שלא יענש, מכיון שהוא יודע שחורג ימי ההבלגה לישראל כבימים ההם, טרם מפלמחות לישראל, טרם צבא ישראל.

שעת כתיבת שורות אלה עדיין לא אמרנו מועצת הכנסת את דבריה, וכאמור אין כל השכיכות כדבריה. אך צאנו ואורא את "היריד" הזה אצלנו, באוה מהח מצמיים אצלנו להחליט וההחלטה יהי? נבסקרה תפלו כיווה זו שחורב יביע גינוי לסוריה, שמעו, שמעו! גם אם יסל ויטס רוס, טוב שיהיה רוב לגיטימי שהרי מאז 1951 לא גינתה מועצת הכנסתן אף פעם מדינה ערבית, ומה זה היה לשלמה? אה, זה הערערת נוצרת ומזכירה 1951? גונתה מצרים עלי. גינתה הסואני במי שיש ישראלי. שמעו, שמעו, רשמו כפינים ותענואם, עשידעתה הציבור בישראל. איות כנסתן! ומה יודע עתה לא היה כנסתן היה לישראל, ועתה יש לנו מיטיו לצנזרן טפי. איורו את הנמנוט שסוריה גונתה. ומה אשכול ממש מאשר באמרו: "לא לעולם לצנזרן קרובות מודמנות לנו הודמנות לזכוכית אשכול" צאקת ישראל.

אכן, איות אשר, השבחה וההצטיינת לשני בוזרי אלמטר סיספיו לנו כרסם ההחלטות וזה הרי לפנים כר לו שקולונק ורמיעו מימיש שנות ההבלגה כאשר כל רצח יהודי שמיש הודמנות מציינת להוכיח את טורח הכנסת של העובד היהודי השלול של הפסעל הצינוני, להוכיח את דוון לבם הרצוני של המספרנים הקטנוניות. ואחרי צילום מועדעל של "הקשר" הישראלי העומד סני שני משקוף ארץ-ישראל באצבע על המקום מטט באו "המוריים", "הרצוחים", צילום זה האם אין הוא משט העתקה מאותם צילומים של תרפיס הרציוני, בהם חופשו שרטיים כריטיים "קבוצות" כמדינות ערביות ופר "סקולניק" - מברכאות

שנמצא לו סעיף, ומה היינו עושים אלמלא סעיף זה? וכי יש זכות לעם להגן על חיינו וריונונו באין סעיף?

מה שמתחיל אצלנו אינו אלא קומינה נפ"שעת שעורכים אבירי ההבלגה מאתמול, מחפשי החלליים, חזק שיתוף פעולה ביוצרי מצד מצדנו שקת הקהל שבמערות כל העתה ינים, להרבות יקר וכוב וטמטום. כי ישראל הערכים אינם פוסקים לדבר על השמרת ישראלי, וכאשר נציג סרייה במועצת הכנסתן עצמה אמר מפורשות בעצם קומיה של ישראל הוא דבר לא צודק וצריך תיקון, האין זו אשליה שהסעת לעם להרצח באלמגור הוא בברוד הפרת השלום שביתת הנשק? ולשמעו על שבו אינו מפרסם בדרים אלה מציאם במאמר ראשי שיש חשיבות לכך שרוב חברי המועצה יגילו דעתן על הרצח?

איוו חשיבות, ריבוי של עולם, עולמה ריבונות? איוו חשיבות של ההחלטה כניגן סגירת הסואני? שמא זה יודע לנו במצבנו כניגן ואיוו חשיבות היתה לגינוי היס לר ציי כל העמים הנאורים, רבותי, למודי הסיון חייבי? הניכום של הקוראיים ולא טמטום? וצום ואינו יודע עד מה מסוכן יותר: גם הרציוניה של ההבלגה, לא הצד הרחמי זה "מסור" שלה, אותה הנימוקולוגיה הגלותית, המסויבת, המסתפסת חסות וצדק במסותות פוליטיים?

מה מסוכן יותר - איני יודע, אך מה מסוכן יותר יודע אני גם יודע, זה האחרון, גם הואנאומית. השם מיץ אשכוליות על פים צבועים, השם שר כנסתן על שר של הבלגה, השם אפוזיציה, לאומית" לאפוזיציה למס שבת.

מיץ אשכוליות לא למגור

מאת ד"ר ישראל אלדד